

somheder, som bare har fulgt de gældende skateregler.

Kl. 14.00

Så må jeg så sige, at jeg undrer mig meget over, at Socialdemokratiet åbenbart synes, det er forfærdeligt at nedsætte selskabsskatten. Det er en ny holdning i Socialdemokratiet, for det er jo ikke mange år siden, at Socialdemokratiet selv ønskede at sænke selskabsskatten til 26 pct. Må jeg bare citere hr. Mogens Lykketoft fra Aktuelt den 26. august 1998, hvor hr. Mogens Lykketoft sagde, at når regeringen er optaget af at sænke selskabsskatteprocenten, er det især, fordi udenlandske virksomheder som det første undersøger netop det tal, når de overvejer at flytte til Danmark.

Dengang var det altså god socialdemokratisk latin at sænke selskabsskatteprocenten, men det er det åbenbart ikke mere. O.k., man har skiftet holdning, og det er fair nok. Men vi synes stadig, at det at sænke selskabsskatten er et godt signal at sende, også til de udenlandske virksomheder, der gerne vil skabe arbejdspladser i Danmark.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til hr. Lars Barfoed som ordfører. Der er to spørgsmål, som ikke nåede at komme med, nemlig fru Marianne Jelved og hr. Frank Jensen, men de kommer i anden runde.

Vi går videre i ordførerrækken, og det er hr. Ole Sohn.

Ole Sohn (SF):

Danmark er et land med enorme muligheder. Vi er et af verdens rigeste lande, vi har opbygget et velfærdssamfund, vi har dygtige og veluddannede lønmodtagere, vi har en rimelig god infrastruktur, og det har været medvirkende til, at en lang række udenlandske virksomheder har valgt at placere sig netop i Danmark. Men vi har også været kendetegnet ved at være et samfund, der udviser kulturelt frisind og tolerance, vi har været kendetegnet ved at have været et grønt foregangsland, og vi har været kendetegnet ved at have et godt ry i den tredje verden.

Nu har vi haft fire finanslove til behandling under VK-regeringen og dens støtteparti, Dansk Folkeparti, og nu er vi i stand til at måle regeringens resultater. Nu er det ikke længere alene retorikken, nu er det ikke længere statsministerens onemansshow uden manuskript eller for den sags skyld finansministerens jubeloptimisme, vi skal forholde os til.

Lige med undtagelse af paven har alle givet finansministeren håndslag på, at han bare er den bedste, men nu kan vi simpelt hen se sort på hvidt, hvad det er, regeringen har gjort i handling. Vi kan konstatere, at der er skåret massivt i bistanden til verdens fattigste lande; at den globale ansvarlighed, som har været kendetegnet for Danmark, er for stærkt nedadgående, og at der er skåret massivt i miljøindsatsen med det resultat, at vi ikke længere er et grønt foregangsland.

Der er skåret ned på uddannelsesområdet. Der bruges færre penge til forskningen, faktisk katastrofalt færre penge, og vi kan konstatere, at vi nu er længere væk fra målet, nemlig at bruge 1 pct. af bruttonationalproduktet til forskning, end vi var i 2001.

Der er under denne regering blevet færre ansatte i både den private og den offentlige sektor, og arbejdsløsheden er steget med 33.000. Nu ved jeg godt, at regeringen ynder at bruge tallene for det senest forløbne år, så lad os tage tallene fra perioden efter, at man gennemførte forårspakken. Her er arbejdsløsheden steget med 2.000.

Det, der er det værste, er faktisk, at på trods af alle nedskæringer har regeringen og Dansk Folkeparti fundet det rimeligt at bruge hen ved 20 mia. kr. på skattestop og skattelettelser. Vi må stille spørgsmålet: Er det rimeligt? Er det rimeligt, at man i et samfund som vores, hvor vi burde investere i fremtiden af hensyn til vores børn og børnebørn, bruger så mange penge til skattelettelser, som oven i købet for en stor dels vedkommende er ufinansierede, samtidig med at antallet af fattige i samfundet vokser?

Er det udtryk for retfærdighed? Er det udtryk for den livskvalitet, som det borgerlige Danmark ønsker at give de svageste i samfundet, at vi nu kan se, at køerne foran Frelsens Hær og Børnenes Kontor vokser og vokser? Vi kan ganske enkelt ikke være det bekendt, men nu har vi altså fået syn for sagen. Man kan naturligvis ikke gennemføre et skattestop og ufinansierede skattelettelser og samtidig opretholde investeringerne i fremtiden. Det lader sig ikke gøre, det har regeringen bevist.

Kl. 14.05

Nu står vi over for et valg, og ved det valg står vi også over for en korsvej: Skal fremtidens samfund bygge på fællesskab og solidaritet med de svageste grupper i samfundet, eller skal samfundet bygge på mere privatisering, opsplittning og intolerance?